

arrest

GERECHTSHOF 's-HERTOGENBOSCH

Team Handelsrecht

zaaknummer 200.361.497/01

arrest in kort geding van 26 mei 2026

in de zaak van

1. de vennootschap naar Noors recht
Stokke AS,
gevestigd te Ålesund, Noorwegen,
  2. de vennootschap naar Noors recht
Peter Opsvik AS,
gevestigd te Oslo, Noorwegen,
- appellanten in principaal hoger beroep,
geïntimeerden in voorwaardelijk incidenteel hoger beroep,
hierna aan te duiden als Stokke en Peter Opsvik en gezamenlijk als Stokke c.s.
advocaat: mr. T. Cohen Jehoram te Amsterdam,

tegen

1. de vennootschap naar Duits recht
Columbus Trading-Partners GmbH & Co. KG,
  2. de vennootschap naar Duits recht
Cybex GmbH,
  3. de vennootschap naar Duits recht
Cybex Retail GmbH,
- alle gevestigd te Bayreuth, Beieren, Duitsland,
geïntimeerden in principaal hoger beroep,
appellanten in voorwaardelijk incidenteel hoger beroep,
hierna aan te duiden als Columbus, Cybex respectievelijk Cybex Retail en gezamenlijk als
Cybex c.s.,
advocaat: mr. M.E. Verwoert te Amsterdam,

op het bij exploit van dagvaarding van 18 november 2025 ingeleide hoger beroep van het kort gedingvonnis van 24 oktober 2025, door de voorzieningenrechter van de rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, gewezen tussen Stokke c.s. als gedaagden in conventie, eisers in reconventie en Cybex c.s. als eisers in conventie, verweerders in reconventie.

1. **Het geding bij de voorzieningenrechter
(zaak-/rolnummer C/01/418827/ KG ZA 25-453)**

Voor het geding bij de voorzieningenrechter verwijst het hof naar voormeld vonnis (hierna: het executievonnis).¹

2. Het geding in hoger beroep

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding in hoger beroep met grieven, producties en een eisenwijziging;
- de memorie van antwoord, tevens memorie van grieven in incidenteel hoger beroep;
- de memorie van antwoord in incidenteel hoger beroep met een productie;
- de mondelinge behandeling op 22 april 2026, waarbij namens beide partijen spreekantekeningen zijn overgelegd;
- de door Stokke c.s. respectievelijk Cybex c.s. voorafgaand aan de mondelinge behandeling toegezonden producties S-23 tot en met S-26 respectievelijk 26 en 27, die partijen bij de mondelinge behandeling bij akte in het geding hebben gebracht.

Het hof heeft daarna een datum voor arrest bepaald. Het hof doet recht op bovenvermelde stukken en de stukken van de procedure bij de voorzieningenrechter.

3. De beoordeling

in principaal en incidenteel hoger beroep:

de vaststaande feiten

3.1. In dit hoger beroep kan worden uitgegaan van de door de voorzieningenrechter (hierna: de executievoorzieningenrechter) in het executievonnis vastgestelde feiten. Samengevat, voor zover in dit hoger beroep nog relevant en aangevuld met voor de beoordeling in hoger beroep verder nog relevante vaststaande feiten, komen die op het volgende neer.

3.2. Cybex c.s. maken alle drie deel uit van het Duitse Cybex-concern dat zich richt op het ontwerp en de ontwikkeling van kinderproducten. Cybex is het moederbedrijf van Cybex Retail en Columbus Trading. Cybex Retail is primair verantwoordelijk voor de commerciële uitvoering van de (online) verkoopactiviteiten van Cybex-producten en Columbus Trading houdt zich bezig met de marketing en offline distributie van Cybex-producten binnen de Europese Unie. Door Cybex c.s. wordt onder meer de kinderstoel Iris Chair op de markt gebracht.

3.3. Stokke is een Noors bedrijf dat zich bezighoudt met de ontwikkeling, productie en (internationale) verkoop van meubels en toebehoren voor kinderen. Het meest bekende product in de collectie van Stokke is de Tripp Trapp-stoel: een in hoogte verstelbare high chair die met behulp van accessoires geschikt is voor gebruik op iedere leeftijd. De Noorse ontwerper Peter Opsvik heeft de stoel ontworpen.

3.4. Babypark B.V. (hierna: Babypark)) en Baby-Dump B.V. (hierna: Baby-Dump) zijn grote aanbieders van baby- en kinderproducten, via zowel fysieke winkels als online kanalen. Het assortiment van Babypark en Baby-Dump omvat zowel Stokke producten, waaronder de Tripp Trapp-stoel, als Cybex producten.

3.5. Op 28 april 2025 hebben Stokke c.s. bij de voorzieningenrechter van de rechtbank Gelderland (hierna: de voorzieningenrechter) een kort geding aanhangig gemaakt tegen Cybex c.s. en medegeдаagden Baby-Dump en Babypark. Op 30 juni 2025 heeft de

voorzieningenrechter vonnis gewezen in dit kort geding. Op verzoek van Stokke c.s. is het dit vonnis op 2 juli 2025 hersteld. Het herstelde vonnis¹¹ zal hierna het veroordelend vonnis worden genoemd. Voor zover van belang zijn Cybex c.s. daarin tot het volgende veroordeeld:

"5.4. veroordeelt Cybex c.s., ieder afzonderlijk en gezamenlijk, zich met onmiddellijke ingang na de betekening van dit vonnis te onthouden van iedere inbreuk op de auteursrechten die rusten op de Tripp Trapp-stoel, in het bijzonder door met onmiddellijke ingang te staken: het (laten) vervaardigen, het aanbieden ter verkoop of verhuur, het in de handel brengen, invoeren en/of uitvoeren van de IRIS Chair, op het grondgebied van de Europese Unie, met uitzondering van de landen Bulgarije, Cyprus, Estland, Kroatië, Letland, Litouwen, Malta en Slovenië,

5.5. veroordeelt Cybex c.s., ieder afzonderlijk, tot betaling aan Stokke van een dwangsom van € 50.000,00 voor iedere dag of gedeelte van een dag dat zij in gebreke blijven geheel of gedeeltelijk aan het onder 5.4 genoemde bevel te voldoen, onder maximering van de dwangsommen tot een totaalbedrag van € 2.000.000,00,".

3.6. In de overwegingen van het veroordelend vonnis is – voor zover nu van belang – het volgende opgenomen:

"4.57. Met Cybex c.s. is de voorzieningenrechter wel van oordeel dat een zekere mate van terughoudendheid is aangewezen. Een zodanige instructie volgt uit de aard van het kort geding en kan daarnaast worden afgeleid uit het arrest Denilauler/Couchet Freres van (thans) het HvJ EU (toevoeging hof: met verwijzing naar: ECLI:EU:C:1980:130, rov. 15 en 16). Verder heeft te gelden dat bij een grensoverschrijdend verbod de Nederlandse rechter, alvorens hij een zodanig verbod kan uitspreken, moet vaststellen of in de landen waarvoor een verbod wordt gevraagd naar het recht van die landen ook sprake is van een inbreuk op het auteursrecht. In kort geding is de toets of dat aannemelijk is.

Stokke c.s. vorderen een grensoverschrijdend verbod voor de Europese Unie. Ten aanzien van de harmonisatie van het auteursrecht binnen de Europese Unie heeft te gelden dat het werkbegrip Europees is geharmoniseerd. Echter, zoals advocaat-generaal Szpunar terecht benoemd, geven verschillende rechtsstelsels verschillende antwoorden op de vraag of een voorwerp van toegepaste kunst auteursrechtelijke bescherming geniet. (toevoeging hof: met verwijzing naar: Concl. A-G M. Szpunar 8 mei 2025, ECLI:EU:C:2025:330, randnr. 1 t/m 5.)

(...)

4.61. Stokke c.s. hebben gevorderd dat Cybex c.s. in het bijzonder moet worden verboden om de IRIS Chair te (laten) vervaardigen, ter verkoop of verhuur aan te bieden, in de handel te brengen, in te voeren, uit te voeren en/of voor één of meerdere van deze doeleinden in voorraad te hebben. De voorzieningenrechter is van oordeel dat vanwege de in acht te nemen terughoudendheid en teneinde executieproblemen te voorkomen, een verbod in enigszins beperktere vorm is aangewezen. Het wordt Cybex c.s. voorlopig nog toegestaan om de Iris Chair op voorraad te houden binnen de Europese lidstaten waarop het inbreukverbod betrekking heeft. Het verbod om reeds bestaande IRIS Chairs niet meer te mogen uitvoeren en daarentegen niet meer op voorraad te houden bij elkaar feitelijk. Aldus ontstaat een situatie dat Cybex c.s. niet aan het verbod zou kunnen voldoen. Het hierna uit te spreken verbod heeft daarom betrekking op het (laten) vervaardigen, aanbieden ter verkoop of verhuur, in de handel brengen, in- en uitvoeren van de IRIS Chair. Aldus wordt, bij wege van een voorlopige voorziening, een standstill gerealiseerd. Het verbod zal gelden voor alle drie de vennootschappen. In hetgeen door Cybex c.s. is aangevoerd, ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding om het verbod enkel te laten gelden voor Columbus Trading en Cybex Retail."

3.7. Op 1 juli 2025 heeft de advocaat van Stokke c.s. een e-mail gestuurd aan de advocaat van Cybex c.s. met het verzoek om vrijwillig te voldoen aan het veroordelend vonnis, waarop bij e-mail van 2 juli 2025 is geantwoord dat Cybex c.s. inmiddels begonnen waren met de naleving van het veroordelend vonnis.

3.8. In opdracht van Stokke heeft een Nederlandse deurwaarder het veroordelend vonnis aan Cybex c.s. betekend. De deurwaarder heeft op 3 juli 2025 een betekeningsexploot opgesteld en daarbij het veroordelend vonnis en het op grond van art. 53 van de Verordening Brussel I-bisⁱⁱⁱ vereiste certificaat gevoegd, evenals vertalingen in de Duitse taal van deze drie stukken. Daarnaast voegde de deurwaarder ook het ‘formulier L’ in de Duitse taal bij, zoals voorgeschreven in art. 12 van de Betekeningsverordening^{iv} (hierna: Betekeningsverordening III). Op 3 juli 2025 heeft de deurwaarder deze stukken zowel verzonden aan het Amtsgericht Bayreuth ter betekening aan Cybex c.s. als aangeboden aan koeriersdienst UPS ter rechtstreekse betekening aan Cybex c.s. op hun kantooradres in Duitsland.

3.9. In alle drie de statusoverzichten van UPS over de rechtstreekse aflevering van deze stukken aan Cybex c.s. valt te lezen: “*THE RECEIVER DOES NOT WANT THE PRODUCT AND REFUSED THE DELIVERY*”. De overzichten bevatten ook gegevens over de datum van de weigering (4 juli 2025) en het tijdstip. Ook op de drie door UPS aan de deurwaarder geretourneerde enveloppes valt als mededeling te lezen dat Cybex c.s. de zending hebben geweigerd.

3.10. Stokke c.s. heeft het veroordelend vonnis daarnaast nog op 7 juli 2025 door de deurwaarder laten betekenen aan een Nederlandse vestiging van Columbus Trading.

3.11. Op 8 juli 2025 heeft Cybex Retail de Iris Chair verwijderd van de door haar beheerde website www.cybex-online.com voor zover die website was te bezoeken in en/of was gericht op volgens het veroordelend vonnis relevante Europese landen.

3.12. Cybex c.s. hebben het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, locatie Arnhem (hierna kortweg: het gerechtshof te Arnhem) op 11 juli 2025 verzocht om een turbospoedbehandeling van het door hen ingestelde hoger beroep tegen het veroordelend vonnis. Tegen dit verzoek hebben Stokke c.s. bezwaar gemaakt op 13 juli 2025. Daarin voerden Stokke c.s. onder meer aan dat van de vereiste spoedeisendheid geen sprake was, omdat het veroordelend vonnis nog niet aan Cybex c.s. in Duitsland was betekend.

3.13. Het veroordelend vonnis is op 15 juli 2025 via het Amtsgericht Bayreuth betekend aan Cybex en Cybex Retail aan hun Duitse kantooradres.

3.14. Op 16 juli 2025 heeft Cybex Retail een deel van haar promotionele advertenties voor de Iris Chair op een aantal van haar sociale media accounts verwijderd.

3.15. Stokke c.s. hebben Cybex bij emailbericht van 1 augustus 2025 gemeld dat de Cybex-entiteiten dwangsommen hebben verbeurd (hierna te noemen: de dwangsbrief van 1 augustus 2025). Daarin is opgenomen, onder verwijzing naar de artikelen 56 lid 3 Rv en 18 Betekeningsverordening III, dat het veroordelend vonnis op 3 juli 2025 aan hen is betekend door een UPS-koerier en dat sinds die datum tot en met 1 augustus 2025 dwangsommen zijn verbeurd voor een bedrag van in totaal € 1.500.000 (30 x € 50.000) vanwege:

- eerder geplaatste video's van een Iris Chair promotiecampagne op 'global accounts' op social media (Facebook, Instagram, YouTube) van Cybex Retail (hierna: verwijt A);
- een door Columbus Trading op 10 juli 2025 aan haar detailhandelaren in Frankrijk, Italië en Duitsland verzonden brief waarin zij haar opvatting over de reikwijdte en betekenis van het veroordelend vonnis ventileert (hierna: verwijt B);
- het te koop aanbieden tot op 8 juli 2025 van de Iris Chair op de website van Cybex Retail (www.cybex-online.com) in een aantal in het veroordelend vonnis genoemde lidstaten van de Europese Unie (hierna: verwijt C).

3.16. In een brief van 7 augustus 2025 hebben Cybex c.s. hierop gereageerd en gemeld dat er volgens hen geen dwangsommen zijn verbeurd.

3.17. Stokke c.s. hebben in hun brief van 13 augustus 2025 aan Cybex c.s. geschreven dat (pas) de dag ná de betekening aan Columbus Trading op 7 juli 2025 het te koop aanbieden op de website www.cybex-online.com is gestopt. Ook delen zij mee te hebben geconstateerd dat (pas) de dag ná de betekening op 15 juli 2025 de promotieposts op de (global) accounts van GmbH Retail op Instagram, Youtube en LinkedIn zijn verwijderd, maar dat de inbreukmakende activiteiten op Facebook doorgingen tot aan de brief van 1 augustus 2025. Daarna zijn de berichten op Facebook verwijderd, maar niet allemaal: er resteren er volgens Stokke c.s. nog twee op de Facebook tijdlijn voor Duitsland en Oostenrijk, gepost op 11 april en 20 mei 2025. Om die reden maakten Stokke c.s. in hun brief aanspraak op in de periode van 1 augustus tot 13 augustus 2025 verbeurde extra dwangsommen. Die liepen daarmee volgens Stokke c.s. op tot € 2.000.000 per Cybex-entiteit, dus in totaal € 6.000.000.

3.18. Eveneens op 13 augustus 2025 hebben Stokke c.s. de deurwaarder een exploit 'aanzegging dwangsommen' laten uitbrengen, waarin ieder van de Cybex-entiteiten individueel werd bevolen om binnen twee dagen een bedrag van € 2.000.000 aan verbeurde dwangsommen te betalen, bij gebreke waarvan beslag zou worden gelegd. In dit aanzeggingsexploot werd de rechtstreekse verzending per UPS op 3 juli 2025 als betekeningshandeling van het veroordelend vonnis genoemd.

3.19. Op 26 augustus 2025 hebben Stokke c.s. derdenbeslag doen leggen onder afnemers van Cybex c.s., te weten onder Baby-Dump ten laste van Cybex Retail en onder Babypark ten laste van Cybex, op alle vorderingen en goederen tot een waarde van € 2.000.000 per entiteit, dus in totaal voor € 4.000.000.

3.20. Cybex c.s. hebben op 1 oktober 2025 het onderhavige executie-kortgeding tegen Stokke c.s. aanhangig gemaakt waarin vervolgens op 24 oktober 2025 het executievonnis is gewezen.

3.21. Op 14 april 2026 heeft het gerechtshof te Arnhem uitspraak gedaan in het hoger beroep van Cybex c.s. tegen het veroordelend vonnis. Het hof heeft het veroordelend vonnis bekrachtigd, behalve voor zover de veroordeling van Cybex c.s. zich uitstrekte tot het uitvoeren van de Iris Chair en tot EU-landen buiten Nederland.^v

de procedure bij de executievoorzieningenrechter en het executiegeschil in hoger beroep

3.22. Cybex c.s. hebben bij de executievoorzieningenrechter primair en subsidiair gevorderd:

1. Onmiddellijk alle uit hoofde van het veroordelend vonnis gelegde beslagen op te heffen (subsidiair onder de voorwaarde dat Cybex c.s. ten gunste van Stokke c.s. zekerheid stellen tot een in goede justitie te bepalen bedrag);
2. Stokke c.s. te bevelen alle beslagen goederen binnen 24 uur na betekening van dit vonnis te retourneren aan de vennootschap van herkomst, op straffe van een dwangsom van € 50.000 per dag of dagdeel dat de overtreding voortduurt met een maximum van € 2.000.000;
3. Stokke c.s. te bevelen alle gelden uit reeds gelegde beslagen aan de vennootschap van herkomst terug te betalen binnen 24 uur na betekening van dit vonnis;
4. Stokke c.s. te bevelen de executie (subsidiair: de verdere executie) van de beweerdelijk verbeurde dwangsommen uit hoofde van het veroordelend vonnis te staken en gestaakt te houden, op straffe van een dwangsom van € 50.000 per dag of dagdeel dat de overtreding voortduurt met een maximum van € 2.000.000;

Meer subsidiair vorderden Cybex c.s.:

5. Stokke c.s. te verbieden om het veroordelend vonnis te executeren, tenzij en totdat Stokke c.s. voorafgaand aan het beslag zekerheid hebben gesteld voor een bedrag gelijk aan het bedrag waarvoor beslag wordt gelegd, op een door Cybex c.s. aanvaarde dan wel een in goede justitie te bepalen wijze.

Daarnaast hebben Cybex c.s. gevorderd, zowel primair, subsidiair als meer subsidiair:

6. Stokke c.s. te verbieden om het veroordelend vonnis te executeren boven een geaccumuleerd bedrag van € 2.000.000 op straffe van een dwangsom van € 50.000 per dag of dagdeel dat de overtreding voortduurt met een maximum van € 2.000.000.
7. Stokke c.s. hoofdelijk te veroordelen in de kosten van dit geding, bestaande uit gerechtskosten en de andere feitelijk door Cybex c.s. gemaakte kosten, waaronder het volledige salaris en de voorschotten van haar advocaten in de zin van artikel 1019h Rv, dan wel een ander in goede justitie te bepalen bedrag ter vergoeding van de redelijke en evenredige gerechtskosten en andere kosten die Cybex c.s. hebben gemaakt.

3.23. Aan deze vorderingen hebben Cybex c.s., kort samengevat, het volgende ten grondslag gelegd. De dwangsommen zijn niet rechtsgeldig aangezegd omdat in het exploit naar een ongeldige betekening is verwezen en daarom niet is voldaan aan alle eisen van art. 439 lid 1 Rv. Het gelegde beslag is daarom vexatoir en moet worden opgeheven. Bovendien maken Stokke c.s. misbruik van hun executiebevoegdheid: zij gebruiken de dwangsommen niet als prikkel tot nakoming, maar als verdienmodel. Bovenal is gelet op de tekst van het veroordelend vonnis (lichaam en dictum) geen sprake van enige overtreding door Cybex c.s., althans niet in een mate die tot de verbeurde van dwangsommen kan leiden. Zou dit alles al anders zijn, dan zijn er minder overtredingen dan Stokke c.s. stellen en is het stellen van een bankgarantie door Cybex c.s. voldoende zekerheid voor Stokke c.s. dat deze voldaan worden zodra de verschuldigdheid ervan daadwerkelijk vaststaat. Omgekeerd moet er door Stokke c.s. zekerheid gesteld worden voor Cybex c.s. voor zover Stokke c.s. verdere executie maatregelen mag nemen. In elk geval moet vastgesteld worden dat op grond van het veroordelend vonnis een maximum aan totaal te verbeuren dwangsommen bestaat van € 2.000.000 voor Cybex c.s. gezamenlijk.

3.24. Stokke c.s. hebben een tegenvordering ingesteld tot veroordeling van ieder van de Cybex entiteiten tot betaling van een bedrag van € 2.000.000 – of een in goede justitie vast te stellen bedrag – aan verbeurde dwangsommen met de wettelijke rente daarover.

3.25. De executievoorzieningenrechter heeft in het executievonnis de reikwijdte van het veroordelend vonnis uitgelegd en geoordeeld, samengevat, dat de onder de verwijten A en B genoemde gedragingen van Cybex c.s. geen overtredingen daarvan opleveren en de onder verwijt C genoemde gedragingen wel. Niettemin oordeelde de executievoorzieningenrechter dat geen dwangsommen zijn verbeurd, omdat voor het eerst op 15 juli 2025 een rechtsgeldige betekening van het veroordelend vonnis plaatsvond en laatstgenoemde overtredingen toen al waren gestopt. Bij gebrek aan overtredingen is sprake van misbruik van executiebevoegdheid, aldus de executievoorzieningenrechter, die de primaire vorderingen van Cybex c.s. onder 1. tot en met 3. (en die onder 4. gedeeltelijk) toeweest. Ook de vorderingen onder 6. en 7. wees de executievoorzieningenrechter toe. Alle vorderingen in reconventie van Stokke c.s. zijn afgewezen.

3.26. Stokke c.s. hebben in hoger beroep vier grieven aangevoerd en daarmee beoogd het executiegeschil in volle omvang opnieuw aan het hof voor te leggen. Volgens Stokke c.s. moet het executievonnis worden vernietigd en moeten hun vorderingen in reconventie alsnog worden toegewezen, waarbij zij de vordering wegens verbeurde dwangsommen in dit hoger beroep beperken tot € 2.000.000. Dit is het principaal hoger beroep.

3.27. Cybex c.s. hebben incidenteel hoger beroep ingesteld, waarbij het hof begrijpt – op basis van wat Cybex c.s. daarover bij randnummer 9.6 van hun memorie stellen – dat het een voorwaardelijk karakter heeft. In hun enige grief komen zij op tegen het oordeel van de executievoorzieningenrechter dat de onder verwijt C genoemde gedragingen een overtreding van het veroordelend vonnis door Cybex Retail opleveren. Zij merken daarbij op dat het hof pas aan de beoordeling van deze grief toekomt als het hof zou oordelen dat door middel van de rechtstreekse verzending via UPS op 4 juli 2025 een rechtsgeldige betekening van het veroordelend vonnis heeft plaatsgevonden.

de bevoegdheid van de Nederlandse rechter

3.28. Partijen zijn gevestigd in Noorwegen respectievelijk Duitsland. Het geschil heeft derhalve internationale aspecten. De regels van internationaal bevoegdheidsrecht zijn van openbare orde. De appelrechter moet dus altijd onderzoeken of de Nederlandse rechter bevoegd is van een geschil met internationale aspecten kennis te nemen. Zelfs als geen van de partijen zich over die vraag heeft uitgelaten en ook als de vraag buiten de grenzen van het door de appalgrievens ontsloten gebied van de rechtsstrijd in hoger beroep valt.

3.29. In dit geval gaat het om een executiegeschil, in een handelszaak zoals bedoeld in art. 1 van Verordening Brussel I-bis. Stokke c.s. zijn hierin door Cybex c.s. gedagvaard voor de Nederlandse voorzieningenrechter. Stokke c.s. zijn niet gevestigd op het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie, zodat de op dit woonplaatsbeginsel gegronde bevoegdheidsbepalingen van deze verordening niet van toepassing zijn. Art. 6 lid 1 van de verordening bepaalt dat, indien de verweerder geen woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, de bevoegdheid in elke lidstaat geregeld wordt door de wetgeving van die lidstaat, echter onverminderd (onder meer) art. 24 van de verordening. Op grond van de aanhef en lid 5 van art. 24 zijn voor de tenuitvoerlegging van beslissingen de gerechten van de lidstaat van de plaats van tenuitvoerlegging exclusief bevoegd. Aangezien het in deze zaak gaat om de tenuitvoerlegging van het veroordelend vonnis in Nederland – via de executoriale beslagen onder de in Nederland gevestigde vennootschappen Baby-Dump en Babypark – is de Nederlandse rechter dus bevoegd van dit geschil kennis te nemen.

toetsingskader in dit executiegeschil

3.30. Bij de beoordeling van een vordering in kort geding op de voet van art. 438 lid 1 Rv tot schorsing van de tenuitvoerlegging heeft op grond van vaste rechtspraak van de Hoge Raad^{vi} een aantal uitgangspunten te gelden. Daarnaast zijn in dit geval, waar het geschil dwangsommen en executoriaal derdenbeslag betreft, (onder meer) van belang de artikelen 61 la lid 3 en 475 Rv.

3.31. Tegen de achtergrond van deze rechtspraak en wettelijke bepalingen liggen in dit executiegeschil, in het licht van de vorderingen over en weer van partijen, in de kern de volgende vragen voor: (i) waartoe zijn Cybex c.s. door de voorzieningenrechter precies veroordeeld; (ii) hebben zij deze veroordeling al dan niet overtreden; (iii) is dat gebeurd ná rechtsgeldige betekening van het veroordelend vonnis; (iv) zijn er dwangsommen verbeurd door Cybex c.s. en tot welk (maximaal) bedrag; en (v) zijn de door Stokke c.s. ten laste van Cybex c.s. gelegde executoriale derdenbeslagen rechtmatig en zijn Stokke c.s. gerechtigd tot hetgeen daaruit is verkregen en (vi) moet de executie (verder) worden gestaakt. Voor zover nodig voor de te geven eindbeslissing zal het hof hierna deze vragen beantwoorden.

de omvang van het hoger beroep

3.32. Onderdeel 5.4 van het dictum van het veroordelend vonnis is door het gerechtshof te Arnhem hangende het onderhavige executiegeschil in hoger beroep gedeeltelijk vernietigd. Door de beslissing van het gerechtshof te Arnhem, voor zover in het onderhavige executiegeschil van belang, geldt de aan Cybex c.s. gegeven veroordeling om zich te onthouden van inbreuken op de auteursrechten van Stokke c.s. op de Tripp Trapp-stoel alleen nog op het grondgebied van Nederland. Tijdens de mondelinge behandeling in hoger beroep is namens Stokke c.s. verklaard dat daardoor de verwijten B en C niet meer aan de orde zijn. De omvang van het principaal hoger beroep is daarmee beperkt tot geschilpunten inzake verwijt A. Aan beoordeling van het voorwaardelijke incidenteel hoger beroep van Cybex c.s. – dat verband houdt met verwijt C – wordt daarom niet toegekomen.

uitleg van het veroordelend vonnis (i)

3.33. Met hun derde grief komen Stokke c.s. op tegen de uitleg door de executievoorzieningenrechter van de veroordeling in onderdeel 5.4. van het dictum van het veroordelend vonnis (zoals dat inmiddels luidt, na het arrest van het gerechtshof te Arnhem). Zoals het hof grief 3 begrijpt, heeft de executievoorzieningenrechter volgens Stokke c.s. de reikwijdte van de veroordeling te beperkt en daarmee onjuist uitgelegd, waardoor ook het oordeel in rov. 4.6 van het executievonnissen over verwijt A onjuist is. Mede gezien de door Stokke c.s. bepleite uitleg van de veroordeling, volgens welke lezing ‘iedere inbreuk’ op de auteursrechten is verboden, ligt voor de hand, dat grief 3 zich mede richt tegen het oordeel over verwijt A. Uit wat Cybex c.s. in hun memorie van antwoord en op de mondelinge behandeling in hoger beroep ten aanzien van verwijt A hebben aangevoerd, leidt het hof af dat voor Cybex c.s. ook niet onduidelijk was of is geweest waartegen zij zich in hoger beroep moesten verweren. Het hof verwerpt daarom het verweer van Cybex c.s. voor zover zij daarin betogen dat Stokke c.s. hun derde grief ten aanzien van verwijt A onvoldoende hebben toegelicht.

3.34. Zoals eerder in dit arrest (in rov. 3.15) weergegeven, betreft verwijt A de enkele maanden vóór het veroordelend vonnis geplaatste video’s van een promotiecampagne voor de Iris Chair op ‘global accounts’ op social media (Facebook, Instagram, YouTube) van

Cybex Retail. Volgens Stokke c.s. had Cybex Retail die na de betekening van het veroordelend vonnis op 4 juli 2025 alle moeten verwijderen en heeft zij dat gedeeltelijk te laat en voorts niet volledig gedaan. Dat levert overtredingen van het veroordelend vonnis op die tot de verbeurte van dwangsommen hebben geleid, aldus Stokke c.s. Zij menen dat Cybex c.s. zich op grond van de tekst van het dictum van het veroordelend vonnis moeten onthouden van 'iedere inbreuk' op de auteursrechten van Stokke c.s. De daarna in het dictum 'in het bijzonder' toegevoegde handelingen houden daarop geen beperking in, zo menen zij. Cybex c.s. bestrijden deze lezing van de veroordeling en betogen dat de verboden handelingen juist zijn beperkt tot de 'in het bijzonder' vermelde handelingen. Zij betwisten dat de posts op de global accounts van social media van Cybex Retail onder de 'in het bijzonder' opgesomde handelingen vallen en menen dan ook dat van overtreding van de veroordeling geen sprake is.

3.35. Het hof sluit zich aan bij wat de executievoorzieningenrechter in rov. 4.5 en 4.7 van het executievonnis heeft overwogen over de bedoeling van de veroordeling van Cybex c.s. Die veroordeling moet volgens vaste rechtspraak worden gelezen in samenhang met wat ter onderbouwing daarvan is overwogen in het lichaam van het veroordelend vonnis.

3.36. De voorzieningenrechter heeft in rov. 4.61 in combinatie met rov. 4.57 van het veroordelend vonnis overwogen dat een zekere mate van terughoudendheid is aangewezen bij het aan Cybex c.s. op te leggen verbod tot het maken van inbreuk op de auteursrechten van Stokke c.s. Ook overwoog de voorzieningenrechter dat een verbod in enigszins beperktere vorm is aangewezen dan in het bijzonder door Stokke c.s. was gevorderd, om executieproblemen te voorkomen doordat Cybex c.s. niet aan het verbod zou kunnen voldoen. Daarom beperkte de voorzieningenrechter de volgens het petitum van Stokke c.s. 'in het bijzonder' te verbieden handelingen tot 'het (laten) vervaardigen, aanbieden ter verkoop of verhuur, in de handel brengen en in- en uitvoeren' van de Iris Chair. De voorzieningenrechter besloot dit deel van rov. 4.61 met de overweging dat aldus bij wege van voorlopige voorziening een standstill werd gerealiseerd.

3.37. Gelet op de overwegingen van de voorzieningenrechter volgt het hof de door de executievoorzieningenrechter gegeven uitleg van de veroordeling. Hoewel zuiver tekstueel beschouwd iets valt te zeggen voor zowel de door Stokke c.s. als de door Cybex c.s. voorgestane uitleg van de veroordeling in het dictum, geven de overwegingen van de voorzieningenrechter in het lichaam van het veroordelend vonnis wat het hof betreft de doorslag. Ook al lijkt op grond van de tekst van het dictum aanvankelijk 'iedere inbreuk' te worden verboden; vervolgens wordt daarin het verbod beperkt tot bepaalde handelingen 'in het bijzonder'. Daarmee heeft de voorzieningenrechter naar het voorlopig oordeel van het hof willen aansluiten bij de daaraan voorafgaande overwegingen over de geboden terughoudendheid en het mede daarom tot de ook in het lichaam van het veroordelend vonnis uitdrukkelijk opgesomde handelingen. Bij dit alles komt ook nog betekenis toe aan het gegeven dat, zoals ook de voorzieningenrechter uitdrukkelijk overwoog, de in kort geding te geven beslissing slechts een voorlopige voorziening betreft en geen oordeel in een bodemprocedure. De derde grief van Stokke c.s. slaagt niet.

de posts op social media (verwijt A) leveren geen overtreding op (ii)

3.38. Tegen de achtergrond van deze uitleg van de veroordeling moet het hof beoordelen of de ruim vóór de veroordeling al op global accounts van social media geposte promotievideo's (door al dan niet gedeeltelijke handhaving ervan ná de veroordeling en de

betekening van het veroordelend vonnis) vallen onder de in het bijzonder aan Cybex c.s. verboden handelingen, na het arrest van het gerechtshof te Arnhem: op het grondgebied van Nederland.

3.39. Tijdens de mondelinge behandeling in hoger beroep hebben Stokke c.s. hun argument dat de posts vallen onder het verbod tot het ‘aanbieden ter verkoop’ genuanceerd met de verklaring dat dat niet per se ‘aanbieden ter verkoop’ is. Stokke c.s. stelden ter zitting dat de posts onder het intellectueel eigendomsrecht wel een verboden verveelvoudiging opleveren. Het hof heeft Stokke c.s. vervolgens vragen gesteld over de term ‘verveelvoudigen’ bezien in het licht van de in het executievonnis gegeven uitleg van het verbod. Daarop hebben Stokke c.s. verklaard dat de in het veroordelend vonnis genoemde ‘standstill’ ziet op de enige uitzondering op het overigens alomvattende verbod van het maken van inbreuken op het auteursrecht. Daarmee is ook het laten zien van een afbeelding al een inbreuk, aldus Stokke c.s. In reactie hierop hebben Cybex c.s. ter zitting betwist dat de uitleg volgens Stokke c.s. van ‘standstill’ strookt met een juiste uitleg van het dictum, bezien in het lichaam van het veroordelend vonnis: bedoeld is met een beperkt verbod – alleen de opgesomde handelingen – slechts een ‘standstill’ te bereiken. Cybex c.s. hebben verder gewezen op de erkenning door Stokke c.s. dat er geen verkooplink bij de posts zat, zoals is vereist voor de kwalificatie ‘ter verkoop aanbieden’, en dat de stoel al wereldwijd was gepromoot en gedistribueerd voordat de ‘standstill’ kwam. Vanwege de beperkte omvang van het verbod valt verveelvoudiging daar niet onder, aldus Cybex c.s. Zij voeren ook nog aan dat de (inmiddels nauwelijks nog bekeken) posts waarop Stokke c.s. doelen alle in de buitenlandse taal waren gesteld, dus niet op Nederland waren gericht en dus niet tornen aan de ‘standstill’ voor de distributieketen in Nederland.

3.40. Het hof constateert dat Stokke c.s. voor het eerst tijdens de mondelinge behandeling in hoger beroep de gedragingen onder verwijt A kwalificeerde als ‘verveelvoudiging’ en in die vorm een inbreuk op hun auteursrechten. In het midden kan blijven of Stokke c.s. daarmee een nieuwe stelling hebben geponeerd, in strijd met de – volgens vaste rechtspraak: ook in kort geding – in hoger beroep geldende twee-conclusie-regel. Het verbod van ‘verveelvoudiging’ scharen Stokke c.s. namelijk uitdrukkelijk onder ‘iedere inbreuk’. Echter: in de uitleg van de veroordeling zoals eerder in dit arrest door het hof gegeven (rov. 3.37) is geen sprake van een algemeen verbod van ‘iedere inbreuk’. Stokke c.s. hebben voor het overige niet, althans niet voldoende gemotiveerd aangevoerd dat de bewuste posts te brengen zijn onder één van de specifiek verboden handelingen. De enige stelling van Stokke c.s. in deze context betreft de stelling dat met die posts sprake is van ‘aanbieden ter verkoop’, maar hun aanvankelijke stelling dat daarvan sprake is, hebben zij na vragen daarover van het hof ter zitting vervolgens weer genuanceerd en overigens onvoldoende geconcretiseerd. Op grond van het voorgaande komt het hof tot het voorshandse oordeel dat de handhaving van (een deel van) de oude posts op global accounts van social media niet zijn aan te merken als overtreding van de door de voorzieningenrechter uitgesproken veroordeling. Daarmee komt het hof niet toe aan beoordeling van de vraag of deze posts al dan niet mede betrekking hebben op het grondgebied van Nederland, zoals partijen verdeeld houdt.

geen dwangsommen verbeurd (iv); beslag onrechtmatig (v); executiestop (vi)

3.41. Nu het hof tot het voorlopig oordeel is gekomen dat de gedragingen onder ‘verwijt A’ geen overtreding van het veroordelend vonnis opleveren, kan in het verlengde daarvan van verbeurte van dwangsommen door Cybex c.s. door die gedragingen geen sprake zijn, hoeft het maximum aan dwangsommen niet meer te worden besproken, was de (aanzegging

van de) executie niet rechtmatig, zijn de beslagen terecht opgeheven en moeten Stokke c.s. teruggeven wat zij daaruit aan geld en/of goederen hebben verkregen. Deze beslissingen van de executievoorzieningenrechter in conventie blijven dus in stand. Dat geldt ook voor de beslissingen over het staken of gestaakt houden van de executie van dwangsommen die zouden zijn verbeurd op grond van de in dit executiegeschil gestelde overtredingen (verwijten A, B en C) en de beslissingen over de aan Stokke c.s. opgelegde dwangsommen. De beslissingen van de executievoorzieningenrechter op de vorderingen in reconventie zullen ook worden bekrachtigd, inclusief het bepaalde maximum aan dwangsommen dat Cybex c.s. kunnen verbeuren op grond van het veroordelend vonnis (zoals dat na het arrest van het gerechtshof te Arnhem luidt). Deze beslissing sluit ook aan bij de door Stokke c.s. in dit hoger beroep verminderde eis (rov. 3.26).

ten overvloede: de rechtsgeldigheid van de betekening op 4 juli 2025 via UPS (iii)

3.42. Gelet op al het voorgaande hoeft het hof, strikt genomen, ook de vraag niet meer te beantwoorden of de betekening van het veroordelend vonnis op 4 juli 2025 door middel van rechtstreekse bezorging door UPS rechtsgeldig was. Deze kwestie was bij de executievoorzieningenrechter en is in hoger beroep wel één van de belangrijkste punten van het partijdebat. Het hof ziet daarom aanleiding toch op deze kwestie in te gaan, zij het ten overvloede, met de navolgende overwegingen.

3.43. Afdeling 2 van Hoofdstuk II van Betekeningsverordening III regelt andere wijzen van verzending en betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken dan betekening of kennisgeving via de in art. 3 van die verordening genoemde verzendende en ontvangende instanties. Op grond van art. 18 Betekeningsverordening III kan de betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken aan in een andere lidstaat aanwezige personen rechtstreeks door postdiensten worden verricht bij aangetekend schrijven met ontvangstbevestiging of op een gelijkwaardige wijze. Op grond van art. 12 lid 6 Betekeningsverordening III zijn de leden 1 tot en met 5 van art. 12 dan van overeenkomstige toepassing. Samengevat en voor zover hier van belang geeft art. 12 lid 1 de geadresseerde het recht te weigeren het te betekenen stuk te aanvaarden indien het stuk niet is gesteld in of vergezeld van een vertaling in een taal die de geadresseerde begrijpt of de officiële taal van de lidstaat waar de betekening moet worden verricht. Van dit recht moet de geadresseerde op grond van lid 2 in kennis worden gesteld door formulier L (bijlage I) van de verordening te voegen bij het te betekenen stuk; dit formulier moet eveneens gesteld zijn in de officiële taal van de lidstaat waar de betekening moet worden verricht. In lid 3 staat dat de geadresseerde kan weigeren het stuk te aanvaarden hetzij op het ogenblik van de betekening hetzij binnen twee weken na de betekening door een schriftelijke verklaring inzake de weigering van aanvaarding af te leggen. Daartoe kan de geadresseerde genoemd formulier L of een schriftelijke verklaring dat hij betekening weigert te aanvaarden vanwege de taal waarin het stuk is gesteld aan de verzendende instantie terugzenden. Lid 5 regelt de wijze waarop de betekening van het geweigerde stuk (alsnog) kan worden geregulariseerd. In lid 7 van art. 12 Betekeningsverordening III is geregeld dat geadresseerde ervan in kennis moet worden gesteld dat hij kan weigeren het stuk te aanvaarden door formulier L of een schriftelijke verklaring van weigering te zenden aan de verzendende instantie.

3.44. Ook in art. 56 Rv, dat gaat over betekening aan personen die geen bekende woon- of verblijfplaats hebben in Nederland maar wel in een andere Staat waar de Betekeningsverordening III van toepassing is, is in lid 3 een bepaling opgenomen die verwijst naar de betekeningmogelijkheid door rechtstreekse verzending per postdienst zoals

bedoeld in art. 18 Betekeningsverordening III, onder dezelfde voorwaarden als gesteld in de artikelen 12 en 18 van die verordening.

3.45. Over de betekening/kennisgeving van gerechtelijke stukken in een andere lidstaat heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU) een aantal arresten^{vii} gewezen onder de gelding van de toenmalige versie van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving van stukken (hierna: Betekeningsverordening II)^{viii}. Op grond van deze arresten geldt, kort weergegeven, het volgende.

Er moet op worden toegezien niet alleen dat degene voor wie een stuk bestemd is dat stuk daadwerkelijk ontvangt, maar ook dat deze in staat wordt gesteld de betekenis en reikwijdte van dat stuk te vernemen en te begrijpen, opdat hij zijn verweer behoorlijk kan voorbereiden en zijn rechten daadwerkelijk kan doen gelden (Catlin Europe, punt 34).

Op grond van art. 8 lid 1 van Betekeningsverordening II kan de geadresseerde van het te betekenen stuk de inontvangstneming ervan weigeren op de grond dat het betrokken stuk niet is gesteld of vergezeld van een vertaling in een taal die hij begrijpt. Daarom is het noodzakelijk dat de geadresseerde onder alle omstandigheden en ongeacht de wijze van betekening door middel van het modelformulier naar behoren van dit recht op de hoogte wordt gebracht (Henderson, punten 49, 53, 54; Catlin Europe punt 38).

Het verzuim het modelformulier bij het stuk te voegen kan niet tot nietigheid van de betekening leiden, aangezien een dergelijk gevolg onverenigbaar zou zijn met de doelstelling van de verordening: namelijk voorzien in een rechtstreekse, snelle en doeltreffende wijze van verzending tussen de lidstaten van stukken in burgerlijke en handelszaken. Wanneer een stuk zonder het modelformulier wordt betekend, moet dit verzuim worden hersteld door de geadresseerde onverwijld zijn recht tot weigering van ontvangst mee te delen en hem het desbetreffende modelformulier toe te zenden (Henderson punt 57; Catlin Europe punten 49 en 50).

Verder geldt dat de Betekeningsverordening II een uitputtende opsomming bevat van en de toepasselijke regels formuleert voor de verschillende wijzen van betekening van gerechtelijke stukken zonder tussen die wijzen van betekening een rangorde aan te wijzen. Het gaat om het juiste evenwicht tussen het streven naar een doelmatige en snelle verzending en het waarborgen van de rechten van de verdediging van de geadresseerde. Indien verzending per post plaatsvindt, is 'gelijkwaardig' aan verzending per aangetekende post met ontvangstbewijs iedere verzendingswijze die vergelijkbare waarborgen biedt, inzake de zekerheid over de inontvangstneming van het stuk door de geadresseerde en de omstandigheden waaronder deze plaatsvond. In een gerechtelijk geding is het aan verzender om aan te tonen, door middel van feitelijke gegevens over de toezending van het stuk, dat de betekening regelmatig is verlopen en aan de rechter om deze gegevens te beoordelen. De rechter moet ervoor zorgen dat de door verzender aangevoerde bewijzen aantonen dat de geadresseerde de betekening van het stuk in ontvangst heeft genomen in omstandigheden waarin zijn rechten van verdediging zijn geëerbiedigd (Henderson punten 71, 80, 81, 83 tot en met 85).

3.46. Dat deze jurisprudentie is gewezen onder de gelding van de ingetrokken Betekeningsverordening II doet naar het voorlopig oordeel van het hof, anders dan Cybex c.s. stellen, aan de betekenis van de hiervoor genoemde uitgangspunten niet af. Het hof verwijst in dit verband naar punt 42 van het arrest *Bulgarfrukt*^{ix}, waaruit volgt dat een verwijzing naar de ingetrokken eerdere versie van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving van stukken (hierna: Betekeningsverordening I^x) op grond van art. 25 lid 2 in Betekeningsverordening II moet worden gelezen als een verwijzing naar Betekeningsverordening II. De nu geldende betekeningverordening III bevat een

vergelijkbare bepaling in art. 36 lid 2 voor verwijzingen naar de ingetrokken Betekeningsverordening II. In het verlengde hiervan verliezen onder de ingetrokken Betekeningsverordening II gewezen arresten naar het voorlopig oordeel van het hof niet hun betekenis voor onder de gelding van Betekeningsverordening III gerezen geschillen over dezelfde kwestie. Dit geldt temeer nu Betekeningsverordening III voor wat betreft de toegestane wijzen van betekening en de daarbij geldende formaliteiten in de kern niet is gewijzigd ten opzichte van Betekeningsverordening II. Het is aan de Nederlandse rechter om te beoordelen of aan de formaliteiten is voldaan.

3.47. Vast staat (zie rov. 3.8) dat een Nederlandse gerechtsdeurwaarder – een verzendende instantie zoals bedoeld in art. 3 lid 1 Betekeningsverordening III – een betekeningsexploot gedateerd op 3 juli 2025 heeft opgesteld en daarbij het veroordelend vonnis en het op grond van art. 53 van de Verordening Brussel I-bis vereiste certificaat heeft gevoegd, evenals vertalingen in de Duitse taal van deze drie stukken. Daarnaast voegde de deurwaarder ook het ‘formulier L’ in de Duitse taal bij. Deze stukken heeft de deurwaarder op 3 juli 2025 ter betekening aan Cybex c.s. aangeboden aan koeriersdienst UPS, ter rechtstreekse bezorging aan Cybex c.s. op hun kantooradres in Duitsland. UPS heeft geregistreerd wanneer en waar de stukken aan Cybex c.s. zijn aangeboden (rov. 3.9): op 4 juli 2025 op hun vestigingsadres aan de Riedingerstrasse 18 te Bayreuth. Op alle drie de statusoverzichten van UPS over deze bezorgpoging van genoemde stukken aan de drie Cybex-entiteiten staat dat deze door Cybex c.s. zijn geweigerd en daarom aan de afzender worden teruggestuurd. Ook op de (in hoger beroep overgelegde) enveloppes valt te lezen, als reden voor de ‘Rücksendung’: ‘Vom empfänger nicht gewollt, verweigert’. In het kader van dit kort geding hebben Stokke c.s. wat het hof betreft voldoende aannemelijk gemaakt dat de stukken op 4 juli 2025 door UPS aan Cybex c.s. zijn aangeboden maar door Cybex c.s. zijn geweigerd. Dat de stukken toen door UPS zijn aangeboden, hebben Cybex c.s. gelet op de door Stokke c.s. overgelegde stukken onvoldoende gemotiveerd betwist.

3.48. Wat het hof betreft, voldeed het aanbieden via UPS van de hiervoor genoemde stukken met de bijgevoegde vertalingen en formulier L in het Duits aan de eisen voor betekening door middel van rechtstreekse verzending zoals genoemd in Betekeningsverordening III, art. 56 lid 3 Rv en de volgens het HvJ daarbij geldende uitgangspunten. Cybex c.s. zijn in staat gesteld kennis te nemen van de inhoud van de stukken en op grond daarvan hun rechtspositie te bepalen. Hieraan doet niet af dat Cybex c.s. strikt genomen de stukken niet hebben ontvangen en feitelijk noch van die stukken, noch van hun recht tot weigering kennis hebben genomen. Hun eigen weigering de stukken in ontvangst te nemen, die niet was gegrond op de taal waarin de stukken waren gesteld, heeft hen in die positie gebracht. Zij hebben ook niet aangevoerd dat hun weigering op die grond – de taal – berustte, terwijl naar het voorlopig oordeel van het hof dat de enige weigeringsgrond voor inontvangstneming van ter betekening aangeboden stukken is waarin Betekeningsverordening III voorziet. Gelet op de door UPS bijgehouden registraties over het verloop van de poging tot bezorging van de stukken aan Cybex c.s., zowel die in hun statussysteem als op de drie enveloppes, is wat het hof betreft sprake van een bezorgingswijze vergelijkbaar met aangetekende post met ontvangstbewijs. Ook bij bezorging op laatstgenoemde wijze zou naar de overtuiging van het hof hetzelfde soort informatie zijn verkregen als door UPS is verzameld. Daarnaast geldt betekening door inschakeling van een postdienst door de deurwaarder als een volwaardig alternatief voor betekening via verzendende en ontvangende instanties. Het hof verenigt zich daarom niet met de overwegingen van de executievoorzieningenrechter in de rechtsoverwegingen 4.14 en 4.15 van het executievonnis.

3.49. Het strookt naar het voorshandse oordeel van het hof niet met het doel van Betekeningsverordening III en de eerdere versie daarvan – het voorzien in een rechtstreekse, snelle en doeltreffende wijze van verzending tussen de lidstaten van gerechtelijke stukken in burgerlijke en handelszaken – om een niet op art. 12 lid 1 Betekeningsvordering III gegronde weigering tot inontvangstneming van dergelijke stukken toelaatbaar te achten, terwijl overigens aan alle voorwaarden voor een rechtsgeldige betekening per postdienst is voldaan. Deze betekeningmogelijkheid uit art. 18 Betekeningsverordening III zou tot een dode letter verworden indien de geadresseerde zonder rechtsgeldige grond de zending zou mogen weigeren en aldus (bewijs van) de feitelijke ontvangst van de aangeboden stukken verhindert. Het hof is daarom het voorlopig oordeel toegedaan dat, bij gebrek aan een geldige weigering van die stukken door Cybex c.s., door het aanbieden van de stukken via UPS aan Cybex c.s. op 4 juli 2025 de betekening van die stukken als voltooid en rechtsgeldig moet worden beschouwd. Van een op grond van het Alder-arrest van het EU HvJ^{xi} verboden ‘fictieve’ betekening is naar het voorshandse oordeel van het hof hier immers geen sprake: de te betekenen stukken zijn daadwerkelijk ter ontvangst aan de geadresseerden aangeboden op hun bekende vestigingsadres, maar zij hebben zonder geldige reden geweigerd die stukken in ontvangst te nemen.

conclusie

3.50. Nu geen van de grieven van Stokke c.s. – voor zover nog aan de orde na het arrest van het gerechtshof te Arnhem – slaagt, faalt het principaal hoger beroep van Stokke c.s. Zoals eerder al is overwogen (rov. 3.32), wordt aan behandeling van het voorwaardelijk incidenteel hoger beroep van Cybex c.s. niet toegekomen. Omdat Stokke c.s. in hun hoger beroep in het ongelijk zullen worden gesteld, zal het hof hen op vordering van Cybex c.s. tot betaling van de proceskosten op basis van art. 1019h Rv veroordelen. Cybex c.s. hebben een gespecificeerd proceskostenoverzicht overgelegd, dat per 8 april 2026 sluit op een bedrag van meer dan € 20.000. Het hof ziet aanleiding ter begroting van de proceskosten aansluiting te zoeken bij het indicatietarief in ie-zaken voor gerechtshoven in de Categorie I Kort geding, onder c. (normaal), waarin een maximum geldt van € 18.000. Tot dit bedrag zal de vordering van Cybex c.s. worden toegewezen, naast een bedrag van € 827 aan griffierecht.

3.51. Onder de door Stokke c.s. te betalen proceskosten vallen ook de nakosten die nodig zijn voor de betekening van de uitspraak en de wettelijke rente daarover. De rente is verschuldigd vanaf veertien dagen na die betekening.^{xii}

4. De beslissing

Het hof:

op het principaal hoger beroep:

bekrachtigt het bestreden vonnis van de voorzieningenrechter van de rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 24 oktober 2025;

veroordeelt Stokke c.s. tot betaling van een bedrag van € 18.827 aan proceskosten aan Cybex c.s.;

bepaalt dat deze kosten moeten worden betaald binnen 14 dagen na vandaag. Als niet op tijd

wordt betaald, dan worden die kosten verhoogd met de wettelijke rente;
verklaart de proceskostenveroordeling in dit arrest uitvoerbaar bij voorraad;
wijst af wat verder is gevorderd;

op het voorwaardelijk incidenteel hoger beroep:

verstaat dat het voorwaardelijk incidenteel hoger beroep van Cybex c.s. tegen het bestreden vonnis geen behandeling behoeft.

Dit arrest is gewezen door mrs. C.M.E. Lagarde, B.E.L.J.C. Verbunt en R.W. Karskens en is in het openbaar uitgesproken door de rolraadsheer op 26 mei 2026.

griffier

rolraadsheer

w.g. de griffier

w.g. de rolraadsheer

VOOR GROSSE / AFSCHRIFT

Algegeven aan: adv. app./geintim.: mr. M.E. Verwoert

Griffier gerechtshof 's-Hertogenbosch d.d.: 26-05-2026

ⁱ Voorzieningenrechter rechtbank Oost-Brabant 24 oktober 2025, ECLI:NL:RBOBR:2025:6908.

ⁱⁱ ECLI:NL:RBGEL:2025:5090.

ⁱⁱⁱ Verordening (EU) nr. 1215/2012 van 12 december 2012 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken; herschikking.

^{iv} Verordening (EU) 2020/1784 van het Europees parlement en de raad van 25 november 2020 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (de betekening en kennisgeving van stukken; herschikking).

^v ECLI:NL:GHARL:2026:2224.

^{vi} Onder meer HR 20 december 2019, ECLI:NL:HR:2019:2026.

^{vii} Onder meer HvJ EU 2 maart 2017, Henderson, C-345/15, ECLI:EU:C:2017:157; HvJ EU 6 september 2018, Catlin Europe, C-21/17, ECLI:EU:C:2018:675; HvJ EU 5 december 2024, Bulgarfrukt, C-389/23, ECLI:EU:C:2024:1001.

^{viii} Verordening (EG) Nr. 1393/2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ('de betekening en de kennisgeving van stukken'), en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad.

^{ix} HvJ EU 5 december 2024, Bulgarfrukt, C-389/23, ECLI:EU:C:2024:1001.

^x Verordening (EG) nr. 1348/2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken.

^{xi} Arrest van 19 december 2012, Alder, C-325/11, ECLI:EU:C:2012:824.

^{xii} HR 10 juni 2022, ECLI:NL:HR:2022:853.